

Rapport från en termin vid National University of Singapore

Katarina Gustavsson, KTH

2012-02-14

Den 1a februari 2011 träffade jag Mattias Löwhagen och Andreas Göthenberg från STINT och fick beskedet att jag skulle till NUS och Singapore. Min första reaktion var nog både förvåning och chock. Jag visste absolut ingenting om Singapore och hade aldrig varit i sydöstra Asien tidigare. Så här i efterhand kan jag bara säga att om jag hade vetat då vad jag vet idag, så hade min första reaktion varit allt annat än chock. Jag hade blivit otroligt glad och hedrad att just jag hade blivit utvald att få tillbringa en termin på NUS.

National University of Singapore

Redan 1905 startade det som senare skulle bli NUS. Det började med en läkarutbildning med 23 antagna studenter första året. Idag är NUS ett av Singapores två största universitet och består av fyra campus spridda över Singapore och antalet studenter är cirka 36 000 och kommer från 100 olika länder. Av dessa 36000 studenter läser cirka 26000 studenter på grundnivå. NUS erbjuder 51 olika "Bachelor's degree"-program och 156 "Master's" och doktorsprogram. Dessutom har NUS studentutbytesprogram med ca 180 olika universitet runt om i världen. NUS erbjuder även ett antal så kallade "double degree"-program i samarbete med olika universitet runt om i världen.

Förutom de fyra campus som ligger i Singapore har NUS även 7 "Overseas Colleges" inom företagande och entreprenörskap. NUS Europeiska campus ligger på KTH.

NUS består av 15 fakulteter och skolor och antalet anställda innefattande både fakultet, forskningspersonal och administrativ personal uppgår till ca 9000 personer.

Förberedelser och planering

Genom STINTs urvalsprocess blev jag först placerad på School of Computing, avdelningen för Computer Science, på NUS. Efter mina första mailkontakter med bland annat Dr Martin Henz, ansvarig för utbildningen på avdelningen, samt egna efterforskningar om verksamheter på avdelningen insåg jag att min placering på Computer Science inte var helt rätt. Verksamheten var mer inriktad på datalogi än numerisk analys, vilket är mitt huvudområde. Efter vidare efterforskningar konstaterade jag att avdelningen för matematik inom Faculty of Science skulle passa min bakgrund mycket bättre. Efter kontakt med Mattias Löwhagen arrangerades ett byte av min placering till avdelningen för matematik på NUS.

Avdelningen för matematik på NUS

På avdelningen för matematik jobbar ca 70 professorer och lärare. En kvinna och resten män. Större delen av fakulteten ägnar sig åt ren eller tillämpad matematik och endast ett fåtal håller på med numerisk analys.

Avdelningen för matematik erbjuder tre Bachelor-program inom matematik; ren matematik, tillämpad matematik och finansmatematik. Ca 250 studenter tas in till dessa tre program varje år. Förutom de "egna" studenter som följer

matematikprogrammen så undervisar man även en stor del andra studenter på NUS i grundläggande matematik, så kallad "service teaching". Totalt så ger avdelningen för matematik i storleksordningen 50-60 kurser per termin.

För att klara av den stora undervisningsvolymen så har man även ett antal personer anställda endast för att undervisa. För att bli anställd som undervisande lärare skall man ha en doktorsexamen i matematik och dessutom ha ett särskilt stort intresse för att undervisa, det vill säga man ska vara en uppskattad lärare med stor pedagogisk skicklighet, för att få en sådan tjänst.

Tilldelning av kurs

Min kontaktperson på NUS vad gällde undervisningsfrågor var Prof Chengbo Zhu, Deputy Head of Teaching på matematik. Efter en första mailkontakt och efter att jag hade studerat listan med kurser som skulle ges under hösten, föreslog jag själv att jag skulle få hålla en grundkurs i numeriska metoder eftersom detta är något jag har stor erfarenhet av från KTH och det hade varit intressant att se skillnader/likheter i undervisningsmetoder och material. Tyvärr visade det sig att mitt byte av placering hade gjort att hela processen blev sen och kurserna på grundnivå var redan tillsatta. Dessutom var grundkursen i numeriska metoder en stor kurs med ca 170 studenter och Prof Zhu ansåg att det skulle bli för mycket jobb för mig att ha ansvar för en sådan stor kurs. Istället blev jag erbjuden att undervisa en doktorandkurs i spektralmetoder med i storleksordningen 10 studenter. Denna kurs ges inte regelbundet och skulle antagligen inte ha getts under detta läsår om jag inte hade tackat ja till att ge den. För min del passade kursen bra då spektralmetoder var något jag ville lära mig mer om för att senare kunna använda i min egen forskning.

Studieresan och ankomsten till Singapore

I början av maj åkte jag på studieresa till NUS. Under mitt besök fick jag träffa Prof Weizhu Bao som var utsedd till min "Scientific Advisor" samt Deputy head of teaching, Prof Chengbo Zhu. Jag höll även ett seminarium om min forskning under mitt besök.

Jag fick också träffa en av administratörerna på avdelningen, Ms Lynette Wong. Ms Wong var utsedd att hjälpa mig med allt praktiskt som visum och boende. Bland annat hade hon ordnat en visning av en lägenhet i det område, Kent Vale, där jag skulle bo under min vistelse. Jag fick otroligt bra och proffsig hjälp av Ms Wong både innan och under min vistelse på NUS.

Tillbaka i Stockholm efter studieresan var det dags att ordna alla praktiska saker kring visum och boende för mig och min familj. Min son, Henrik, skulle stanna med mig i Singapore större delen av tiden och min man, Anders, och dotter, Hanna, skulle komma och hälsad på vid två tillfällen. En kortare vistelse i augusti och en lite längre vistelse i november.

Det sista jag gjorde innan jag åkte till Singapore var att träffa Diana Tan, från Singapore European Campus för att få höra lite mer om NUS och Singapore. Via henne fick jag bland annat kontakt med en singaporiansk student som hjälpte mig att leta fotokurser till min son.

När jag slutligen anlände till NUS i slutet av juli var allt ordnat. En nyrenoverad lägenhet blev inflyttningsklar efter några dagar, det fanns ett iordningställt kontor med mitt namn på dörren, dator- och emailkonto var klart, mitt staff card var klart och jag fanns med på alla relevanta maillistor. Jag var tillförordnad som "visiting staff" vilket innebar rent praktiskt att jag hade tillgång till i princip allt, som om jag skulle ha varit anställd på riktigt. Jag kunde delta i alla aktiviteter som universitetet erbjöd, allt från filmvisning på NUS museum till pedagogiska kurser och seminarier. Dessutom ordnades välkomstfika med introduktion till fakulteten. Jag kände mig verkligen väl mottagen.

Uppgifter och ansvarsområden

Jag var ensam ansvarig för kursen i spektralmetoder och hade i princip helt fria händer att utveckla den enligt eget tycke. Antalet föreläsningar var fixerat men innehållet och upplägget var helt upp till mig. Eftersom jag inte hade haft en liknande kurs tidigare konfererade jag en del med Prof Bao som hade haft kursen tre år tidigare. Jag valde att använda samma kursbok och samma innehåll som den tidigare kursomgången, men jag konstruerade nya hemtal och ett nytt slutprojekt.

Jag valde också att använda mig av samma upplägg vad det gäller antal hemtal och projekt samt att låta slutbetyget i kursen bestå av lika delar hemtal och tenta. Det var tur, för det visade sig när kursen redan hade börjat att man inte fick lägga för stor vikt på hemtalen i slutbetyget. För min kurs, som var en högre kurs, gällde att jag inte fick ha mer än 70% av slutbetyget från kontinuerlig examination. För kurser på lägre nivå gällde 50%. Om man ville ha en större del av slutbetyget givet av kontinuerlig examination, var man tvungen att söka lov hos vice dean och det klargjordes tydligt att detta inte alltid tilläts.

För att prova något nytt införde jag något som jag kallade "homework seminars" på kursen. Det gick ut på att på föreläsningstiden den dag som studenterna hade inlämning av hemtalet, delade jag in klassen slumpvis i 4 grupper. Sedan gav jag grupperna två tal vardera av talen på hemtalet. Det ena talet skulle gruppen presentera en lösning till. Till det andra talet skulle gruppen komma på frågor att ställa till den grupp som presenterade lösningen. Grupperna fick 15 minuter på sig att förbereda sig. Jag fick intrycket att mina studenter inte vara vana att arbeta i grupp och till att börja med tyckte de nog att detta var lite konstigt. Men andra gången jag provade, gick det mycket bättre och efter kursens slut var det till och med studenter som tackade mig. Inte bara för en bra kurs utan även för att de fått nya vänner under kursens gång tack vare seminarierna!

Jag var även ansvarig för att konstruera en skriftlig tentamen för kursen. Själva processen kring tentamen var en ny erfarenhet för mig. Den var väldigt formell och

det fanns många regler och föreskrifter om hur det skulle gå till. För alla tentamina skulle det finnas en koordinator och en moderator. Koordinatören var utsedd av studierektorn och hade till uppgift att kontrollera att de formella kraven på tentamens utseende var korrekt. Moderatorns uppgift var att räkna igenom tentamen och se till att problemen hade lagom svårighetsnivå och att antalet uppgifter var rimligt. Det var upp till mig som examinator att hitta en moderator för min tentamen. Vid tryckningen (kopieringen) av min tentamen var jag tvungen att vara med och övervaka den administratör som var utsedd att hjälpa mig med detta. Jag fick inte kopiera upp den själv. När allt var kopierat lades tentorna i ett förseglat kuvert som jag själv skulle öppna på själva tentamensdagen. Allt för att förhindra fusk och korruption.

En annan sak som var anmärkningsvärd vad gäller tentamen var att studenterna inte fick tillbaka sina rättade tentor. Om man mot förmodan ville se sin rättade tenta, fick man betala (i storleksordningen 20\$). Dessutom fick man inte se hur läraren hade rättat tentan utan enbart poängfördelningen per tal. Anledningen till detta är att studenterna på NUS sägs vara väldigt betygsexternerade och att man är rädd för en anstormning av studenter som vill klaga på rättningen om de inte är nöjda med sina betyg. Dessutom används relativa betygsskalor när man sätter slutbetyget på en kurs.

Så här i efterhand, ångrar jag att jag inte själv föreslog att jag skulle kunna vara delaktig som "co-teacher" i kursen i numeriska metoder. Jag inser att det hade haft många fördelar. Genom att dela ansvaret med en redan etablerad lärare på NUS skulle det ha varit lättare att sätta sig in i de rutiner och regler (de är många) som gäller kring en kurs. Dessutom hade jag fått större insikt i undervisningen på grundnivå. Även om jag gjorde "studiebesök" på några föreläsningar och tutorials i grundkursen i numerisk analys så ger det inte samma intryck och inblick som om man skulle vara delaktig i undervisningen själv.

Aktiviteter under terminen

Min kurs gick under hela terminen. Jag gav två föreläsningar i veckan där varje föreläsning var 1.5 timma. Totalt hade jag 26 tillfällen på min kurs. Förutom själva undervisningen hade jag också office hours en eftermiddag i veckan då studenterna kom med frågor om kursmaterial och hemtal. Jag hade 13 studenter på kursen. Alla var doktorander i matematik. 12 av studenterna var från Kina och en student var från Indien.

Eftersom jag undervisade på en relativt hög nivå och jag inte tidigare har haft en liknande kurs, krävdes det en hel del förberedelser. I genomsnitt tog det en hel dag att förbereda en lektion med elektroniska föreläsningssanteckningar och numeriska exempel. Jag konstruerade även en hemsida för kursen där jag la upp föreläsningssanteckningar och länkar till kursmaterial (<http://www.math.nus.edu.sg/~matgkv/>). Det visade sig en bit in på terminen att det fanns ett web-baserat hjälpmedel, Integrated Virtual Learning Environment, **IVLE**,

som man kunde använda för att administrera sin kurs. Alla kurser som ges på NUS har en egen domän på **IVLE**. Som lärare på en kurs har man bland annat tillgång till listor med registrerade studenter på kursen, verktyg för att rapportera resultat samt hjälpmedel för att kommunicera med studenterna under kursens gång.

Ungefär halvvägs in på terminen anordnades en så kallad e-learning week på hela Faculty of Science. Alla lärare som bedrev undervisning var tvungna att delta. En hel vecka skulle vara fri från lektioner och labbar på universitetet och all undervisning skulle ske via webben. Jag trodde först att detta var ett initiativ för att inspirera lärare att hitta alternativa undervisningsmetoder och prova nya tekniska hjälpmedel. Men det visade sig att det snarare var en "katastrofövning". Man ville ha en beredskap inför en eventuell katastrof (naturkatastrof, terroristanfall, utbrott av en epidemi) med följderna att man som student/lärare inte kunde ta sig till universitetet och bedriva sitt lärande/sin undervisning. Eftersom jag hade en liten klass med självständiga studenter på högre nivå, så la jag ut lite mer detaljerade föreläsninganteckningar på nätet och specificerade frågor som studenterna, med hjälp av mina anteckningar och läroboken, skulle arbeta med och svara på själva. Men i många av de större grundkurserna förbereddes videoinspelade lektioner och chatrum för att diskutera kursmaterial och olika frågeställningar. Inför detta arbete erbjöds ett stort stöd från it-enheten vad gäller inspelningar av lektioner och möjligheter att få lära sig använda olika elektroniska undervisningsplattformar.

Jag följde också delar av grundkursen i numerisk analys (som observatör på föreläsningar och övningar/tutorials). Genom detta fick jag i alla fall en liten inblick i undervisningen på en av de grundläggande kurserna. Kursupplägget var i stort sett detsamma som hemma (på KTH) och bestod av föreläsningar, övningar och labbar. En skillnad var att studenterna själva var aktiva och presenterade uppgifter muntligt på övningarna. Detta är något som vi har diskuterat mycket på min avdelning på KTH; hur kan man på ett mer effektivt sätt utnyttja tiden på övningarna för att öka studenternas lärande? Som det ser ut idag, på våra övningar i numerisk analys, är läraren aktiv genom att räkna övningsuppgifter på tavlan och studenterna är "passiva" i den meningen att de i princip bara skriver av lärarens lösningar. Jag tror att upplägget som användes i kursen i numerisk analys på NUS skulle passa mycket bra på våra kurser här på KTH och det är något jag tänker prova nästa gång jag har en sådan kurs.

En annan intressant observation var att ämnet numerisk analys lärdes ut på ett väldigt annorlunda sätt på NUS jämfört med hur vi lär ut ämnet på KTH. På NUS hade man en betydligt mer matematisk approach till ämnet än på KTH där vi snarare fokuserar på tillämpningarna än den matematiska teorin. Detta kan delvis bero på att studentunderlaget ser lite annorlunda ut. På NUS är det främst matematikstudenter som läser numerisk analys och på KTH läser alla civilingenjörsprogrammen numerisk analys.

Vidare så erbjöd NUS centralt, via CDTL – se nedan, ett stort antal seminarier och workshops inom pedagogik och lärande. Jag deltog i ett par sådana seminarier under min termin på NUS.

Förutom min egen undervisning så gick jag på de forskningsseminarier inom tillämpad matematik som gavs på avdelningen. I slutet av vistelsen deltog jag även i en vecko-lång workshop, *Challenge and Modeling of Multiscale Problems in Mechanics and Materials*, organiserad av Institute for Mathematical Sciences, IMS, där jag var en av de inbjudna talarna. I samband med denna workshop bjöd jag även in min doktorand från KTH, Jennifer Grünig, till Singapore. För denna resa sökte Jennifer och fick ett resestipendium från Fonden Lars Hiertas minne.

Under senare delen av vistelsen blev jag inbjuden till möte med Prof Pang (Assistant Vice-President) och Prof Tan (Associate Provost) för att prata om mina erfarenheter av vistelsen på NUS. Dessutom arrangerades möten med Prof Zhu (Deputy head of teaching på matematik) och Prof Tang för att prata om utbildningssystemet, och speciellt utbildningarna i matematik som ges på avdelningen. Delar av denna rapport bygger på information från dessa möten.

Viktigaste lärdomarna

En av de viktigaste saker jag har lärt mig är att när man känner att kvalitén på undervisningen spelar en stor roll för alla (inte bara studenterna) och att det läggs en stor vikt vid att man levererar bra kurser, både innehållsmässigt och från en pedagogisk synvinkel, så är det fantastiskt roligt att få vara delaktig. Den känslan fick jag direkt när jag kom till NUS; att man var där främst som lärare och man förväntades att göra ett mycket bra jobb. Detta var både inspirerande och motivationshöjande. En av anledningarna till att det är så tydligt att undervisningen har en mycket stor och framträdande roll är att man på NUS är väldigt stolt över sina excellenta lärare. "Star teachers", det vill säga lärare som vunnit olika priser för sin undervisning, används ofta i reklam syfte både i broschyrer om NUS och på NUS hemsida. Man får helt enkelt en känsla av: "excellent undervisning framför allt". Eller kort sagt: **Excellence in teaching**.

En annan sak som jag har kommit att inse under min vistelse i Singapore är nog hur lätt det är att bli hemmablind. Mycket av det som erbjöds på NUS i form av pedagogisk utbildning/fortbildning, elektroniska plattformar som man kan använda i sin undervisning, inspirerande seminarier finns även här hemma på KTH, även om utbudet inte är lika stor. Skillnaden är att arbetsbelastningen på hemmaplan är så mycket högre och att arbetsuppgifterna är mycket mer omfattande/splittrande att man helt enkelt inte tar sig tid att utforska de möjligheter som erbjuds.

Att under en hel termin få koncentrera sig på att undervisa och känna att man har tid att göra ett bra och genomtänkt jobb har varit fantastiskt inspirerande. Nu har jag en väl utarbetad kurs i spektralmetoder som jag bland annat ska ge en kortversion av på FAU Erlangen i augusti och antagligen kommer jag även att ge kursen här på KTH i höst.

Jag har också haft ett stort utbyte av mina två STINT-kollegor, Åsa och Eric, som också var stationerade i Singapore. Vi träffades och pratades vid regelbundet. Detta

har lärt mig att många frågeställningar kring undervisning och utbildning är desamma även om undervisningen sker i vitt skilda ämnen.

Jämförelse mellan verksamheten vid det utländska lärosätet och den i Sverige

Vikten av undervisning, forskning och pedagogiska meriter

På min avdelning på NUS var utbildning och undervisning något som alla anställda tog som självklart. Dessutom tog man sin undervisning på stort allvar och kvalitén i undervisningen var något som engagerade många. Att leverera högkvalitativ undervisning är något som NUS i stort månar om och min uppfattning var att detta även genomsyrade verksamheten och undervisningen på min avdelning.

Såklart är även forskningen viktig på NUS men känslan jag fick var att huvudsyftet ändå var att utbilda studenter. Om man frågade någon vad personen i fråga jobbade med på NUS så fick man för det mesta svaret: "jag undervisar i...". På KTH skulle jag vilja påstå att det är precis tvärtom. Här är undervisningen på något sätt underordnad forskningen och det är forskningen som lyfts fram.

På NUS lades även en mycket större vikt på utvärderingen av lärarens pedagogiska insatser än på min avdelning på KTH. Efter en kurs slut fyllde studenterna i en kursutvärdering som enbart utvärderade lärarens pedagogiska skicklighet (se bilaga). Hela processen med kursutvärderingar sköttes av NUS centralt och resultatet av fick man som lärare först när tentan var rättad och alla resultat inrapporterade. En sammanställning av alla utvärderingar skickades även till Deputy Head of Teaching som använde resultatet för att utvärdera sina lärares insatser på de olika kurserna. Om jag förstod saken rätt hade man till och med ett lönebonussystem som baserades på resultatet från kursutvärderingarna.

Att ha en kursutvärdering som enbart handlar om lärarens förmåga att förmedla kunskap skiljer sig väsentligt från den typ av kursutvärdering som vi arbetar med på min avdelning på KTH. Här handlar en kursutvärdering till stor del om kursupplägg, innehåll och litteratur och endast en mindre del handlar om lärarens pedagogiska insatser.

En annan skillnad mellan NUS och KTH var att alla professorer och lektorer på avdelningen var inblandade i undervisningen även på grundnivå. I genomsnitt undervisade man en kurs per termin och resterade tid ägnade man åt bland annat forskning. Att man skulle kunna köpa sig fri från undervisning med externa forskningsmedel förekom endast i enskilda och väldigt speciella fall. På min avdelning på KTH är det nog snarare tvärtom.

Kompetensutveckling för lärare

På NUS finns det stora möjligheter till kompetensutveckling inom sin lärarroll. På

CDTL (Center for Development of Teaching and Learning) anordnas ett stort antal kurser och workshops. Förutom enstaka kurser erbjuds två program för lärare på NUS. **CPDP** (Continous Professional Development Program) samt **PDP-T** (Professional Development Program – Teaching). **PDP-T** programmet vänder sig till yngre/nya lärare och ett av syftena är att förbättra lärarens pedagogiska insatser för att öka och hålla en hög kvalitet i utbildningen på NUS. Ett annat syfte är att hjälpa läraren att möta de krav som NUS ställer på pedagogiska färdigheter inför en befordran till en lektorstjänst.

CPDP-programmet vänder sig till en bredare grupp av lärare och syftar till att upprätthålla och vidareutveckla pedagogiska färdigheter samt informera om nya trender inom pedagogiken. Båda programmen innehåller ett antal seminarier och workshops.

Utöver de ovan nämnda programmen, erbjuds det även en serie med workshops och föredrag om olika tekniska hjälpmedel som man kan använda i sin undervisning.

På **CDTLs** hemsida har man även samlat en stor mängd material och länkar med information om pedagogik och pedagogiska tips på hur man kan bedriver bra undervisning.

Kurser i pedagogisk träning finns även på KTH, men inte till närmelsevis ett lika stort utbud som på NUS. Dessutom vänder sig de flesta kurser på KTH till nyblivna lektorer och utbudet vad gäller vidareutbildning inom pedagogik är inte speciellt stor.

På agendan för att diskutera och om möjligt införa i Sverige:

För min egen del ska jag försöka att disponera om min tid så att jag, i den mån det är möjligt, lägger mycket av min undervisning under en mer koncentrerad period. Jag tror att om man minskar splittingsfaktorn och kan koncentrera sig på sin undervisning har man stora möjligheter att göra ett mycket bättre jobb. Att kunna lägga lite tid till att förbättra och förändra kursen och inte bara slentrianmässigt göra sin kurs precis som förra året skulle kännas betydligt mer tillfredsställande.

För avdelningens del ska jag försöka verka för att vi provar konceptet med att låta studenterna jobba aktivt på våra övningar genom att de själva presenterar lösningar muntligt. Detta har två syften. Dels är jag säker på att det kommer att öka studenternas lärande, och dels minskar det på förberedelsetiden för oss lärare. Tiden vi får för att undervisa en kurs är snålt tilltagen och kan man genom en mindre insats få studenterna att faktiskt lära sig mer så har ju alla vunnit. Dessutom ökar interaktion mellan lärare och studenter på detta vis.

Vad gäller KTH och Sveriges tror jag bestämt att man måste avsätta betydligt större resurser (finansiering) för att öka statusen hos universitetsläraren. Tilldelningen av medel för grundutbildningen på KTH har minskat kraftigt och många anställda lektorer upplever att man måste delfinansiera undervisningen med sina egna

forskningsmedel. Alla vet hur svårt det är att få forskningsmedel vilket gör att man ibland uppfattar sin undervisning som något ont måste snarare än en av de viktigare uppgifterna man har.

Planer för fortsatta kontakter med det utländska lärosätet

Just nu finns det två konkreta planer för ett eventuellt fortsatt samarbete och då framförallt inom utbildning.

Jag är inblandad i ett Erasmus Mundus program, COSSE, som är ett masterprogram i tekniska beräkningar. Programmet ges gemensamt mellan TU Berlin, TU Delft, FAU Erlangen och KTH som dessutom är koordinatör för programmet. Våra studenter på programmet går sitt första år på ett av universiteterna i konsortiet och sitt andra år på ett av de andra universiteterna.

Inom ramen för COSSE-programmet finns det möjligheter (finansiering) att bjuda in så kallade "scolars". Syftet med en scholar är att han/hon besöker något av universiteterna inom konsortiet och ger en kortare kurs eller seminarieriserie på en sådan nivå att våra masterstudenter kan följa kursen. Så under våren kommer vi att bjuda in Prof Bao till KTH för att under en till två veckor hålla en sådan kurs. Dessutom hoppas vi kunna kombinera detta med ett besök till FAU Erlangen där den person som är ansvarig för COSSE där redan känner Prof Bao sedan tidigare.

Vi kommer också att kontakta NUS och avdelningen för matematik för att höra om det finns intresse för att bli en så kallad associated partner i COSSE. För vår del skulle ett sådant samarbete innebära att vår rekryteringsbas utökas genom att COSSE blir känt för NUS bachelorstudenter i matematik, vilka har en perfekt bakgrund för programmet. För NUS del, skulle ett samarbete kunna innebära att deras rekryteringsbas för exempelvis doktorander utökas. Då programmet endast har ett fåtal platser och många sökande betyder det att de studenter som antas är otroligt kompetenta. En annan förhoppning är att vi skulle kunna erbjuda våra studenter ett exjobb i samarbete med NUS.

Om Excellence in Teaching

Jag tycker att idén med stipendiet Excellence in Teaching är otroligt bra. Min vistelse i Singapore har varit en stor källa till inspiration och möjligheter och jag är otroligt glad och tacksam att jag har fått vara med om detta.

Det är framförallt två saker som jag tycker man bör tänka på:

Jag tror att man ska vara mån om att urvalsprocessen blir så bra som möjligt. Eventuellt skulle man kunna tänka sig att stipendiaten själv lämnar förslag på tänkbara placeringar inom ett universitet. Åtminstone i de fall där stipendiaten ska

vara på ett större universitet. I mitt fall blev hela processen lite sen i och med mitt byte av placering och kurserna var redan tillsatta.

Dessutom vill jag återigen påpeka att jag tror att det är bra att vara med på en kurs som co-teacher. Framförallt om man är på ett stort universitet som NUS. Genom co-teaching kommer man automatiskt få stöd och bli introducerad till olika utbildningssystem och miljöer. Fem månader är en relativt kort tid och det tar tid att akklimeras sig och komma in i systemet och min gissning är att det kan gå lite fortare om man har en stödperson som redan är bekant med miljön.